

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj rozpoczynamy rekolekcje adwentowe. Słowo Boże głosi salwatorianin Ks. Piotr Stawarz z Krakowa. Rekolekcje będą trwały do środy. Dorośli: Msza św. z nauką o godz. 9.00 i 18.00; Spowiedź od godz. 8.30 i 17.30. Młodzież oraz błądzący z pracy: poniedziałek, wtorek, środa o godz. 20.00; Spowiedź dla tej grupy w środę od 19.30. Jak zawsze w adwencie można składać ofiary na rzecz najuboższych w ramach jałmużny adwentowej.
- Zakończone zostały prace nad nową monstrancją adoracyjną do naszego kościoła. Owoc tych prac prezentujemy dzisiaj przed ołtarzem. Uroczystego poświęcenia monstrancji dokona ks. Abp Tadeusz Wojda dzisiaj podczas Mszy św. o godz. 20.00. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
- Także dzisiaj młodzież i studenci z duszpasterstwa „Lux Cordis” rozprowadzają własnoręcznie wykonane pierniki. Ofiary zebrane w ten sposób młodzi chcą przeznaczyć na działalność grup młodzieżowych. Zachęcamy do wsparcia. W przyszłą niedzielę u ministrantów będzie można zaopatrzyć się w sianko wigilijne.
- Roraty odprawiamy codziennie o godz. 6.30. Nieszpory zwane lucenariami w soboty o godz. 17.30. Roraty „dla zabieganych” odprawiamy w piątek o 20.00.
- Jutro, 15 grudnia, przypada 38 rocznica powstania naszej parafii. Ogarniamy naszą modlitwą duszpasterzy oraz wiernych naszej Wspólnoty. Pamiętamy o wszystkich budowniczych, ofiarodawcach i dobrodziejach parafii. Zachęcamy także do indywidualnej modlitwy w ich intencji.
- Trwają zapisy na wizytę duszpasterską, czyli kolędę. Ze względów logistycznych proszę to uczynić do 21 grudnia. Formularze kolędowe są wyłożone za ławkami. Można to także uczynić przez naszą parafialną stronę internetową. Kolędę w domach rozpoczniemy od 27 grudnia.

III Niedziela Adwentu „Gaudete”

Wielu z nas zastanawia się, dlaczego ta niedziela jest inna niż wszystkie; spróbuję odpowiedzieć na to pytanie. Trzecia niedziela Adwentu nosi w tradycji Kościoła nazwę „Gaudete”, od pierwszego słowa antyfony na wejście: Gaudete in Domino semper – „Radujcie się zawsze w Panu!” (Flp 4,4). Już od wieków dzień ten wyróżnia się radosnym charakterem, choć przypada w czasie pokuty i wyciszenia. W średniowiecznych księgach liturgicznych określano go czasem jako „niedzielę złamanego postu”, ponieważ stanowił chwilę oddechu w adwentowej ascezie. Najstarsze źródła liturgiczne, m.in. komentarze Amalariusza z Metz z IX wieku, podkreślają, że dawniej Adwent miał charakter bardzo surowy, a Gaudete było znakiem, że zbliża się radość przyjścia Pana. Dom Guéranger w jednej z księжек pisał, że Kościół „rozluźnia surowość Adwentu, by dać wiernym przedsmak radości, która nadchodzi wraz z Panem”.

Właśnie w ten kontekst wpisuje się kolor różowy, który w tę niedzielę może zastąpić fioleto. Jego pojawienie się w liturgii było procesem stopniowym: początkowo był to jedynie jaśniejszy odcień fioleto, stosowany od XII–XIII wieku w niektórych regionach Europy, aby podkreślić odmienny charakter tej niedzieli. Z czasem rozwinął się jako osobny kolor liturgiczny. Liturgiści zwracają uwagę, że kolor różowy jest „złamanym fioletem”, znakiem, że radość zaczyna przenikać czas pokuty. Jego symbolikę wzmocnił także papieski zwyczaj wręczania w IV niedzielę Wielkiego Postu ozdobnej „złotej róży”, znaku królewskiej radości pośród umartwień. Ten obyczaj wpłynął na utrwalenie się paraleli między dwiema „różowymi niedzielami”: Gaudete w Adwencie i Laetare w Wielkim Poście. Kolor różowy jest często opisywany w komentarzach liturgicznych jako „kolor brzasku” – światło, które zapowiada nadejście dnia. Właśnie taką rolę pełni w Adwencie: oznacza, że Chrystus, Światłość świata, jest już blisko. Liturgia Słowa w tę niedzielę kieruje nas ku radości, która wynika z pewności Bożych obietnic.

Gaudete uczy nas, że chrześcijańska radość nie jest uczuciem chwilowym ani powierzchownym. Jest owocem nadziei i zaufania, że Bóg wypełnia swoje obietnice. Jest jak promień światła, który przedziera się przez mrok i zapowiada nowy dzień. Dlatego ta niedziela jest inna niż wszystkie: otwiera przed nami okno, przez które w Adwent wpada światło nadchodzącej radości. Choć wciąż trwamy w pokucie, różowe szaty celebransza przypominają, że radość już zaczyna rozświetlać drogę, bo Ten, którego oczekujemy, naprawdę jest blisko.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży Lux Cordis. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomóc działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, Ks. Michał Czyż, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Antoni Zych, Zuzanna Kuklińska, Anna Giedzievicz, Aleksandra Doczyk, Katarzyna Starosta, Julia Piotrowska, Bartłomiej Starosta, Prace zespołu koordynuje: Ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 11 (399) /2025 14 grudnia 2025 r.

III Niedziela Adwentu

Młodzi o Ewangelii

Ciekawe elementy dzisiejszej Ewangelii ukazują się już na początku. Św. Jan Chrzciciel, choć przebywał w więzieniu, nadal utrzymywał kontakt ze swoimi uczniami. To on ochrzcił Jezusa wodą i otrzymał objawienie, kim On jest. Skąd więc bierze się jego ponowna chęć dowiedzenia się, czy Jezus jest Tym Wybranym? Najpewniej dlatego, że Jan chciał, aby jego uczniowie sami zobaczyli czyny Jezusa i usłyszeli Jego odpowiedź. Pragnął skierować ich uwagę nie na siebie, skromnego proroka, lecz na Mesjasza, który objawia się w mocy i wypełnia zapowiedzi prorocत्व. W drugiej części Ewangelii Jezus mówi o Janie, podkreślając jego wyjątkową wielkość w historii zbawienia, a jednocześnie wskazuje, że „najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on”. Nie jest to pomniejszenie roli Jana, lecz ukazanie różnicy między doczesnym życiem człowieka a pełnią chwały, którą Bóg przygotował dla zbawionych. Mostem łączącym śmierć i przejście do Boga jest czyściec, czyli miejsce oczyszczenia dla tych, którzy umierają w przyjaźni z Bogiem, ale wymagają jeszcze duchowego uzdrowienia, by móc uczestniczyć w Jego doskonałej świętości. Dzisiejsza Ewangelia ukazuje zarówno pokorę Jana, jak i niezwykłą wartość życia w zjednoczeniu z Bogiem. Uczy nas również nadziei, że każde szczerze dążenie do prawdy prowadzi ostatecznie do pełni światła, które daje Chrystus.

az

WSPÓLNY MIANOWNIK

Spełnione obietnice

I czytanie: Izajasz ukazuje obraz przemienionej pustyni, miejsca bez życia, które nagle zakwita dzięki Bożej obecności. To zapowiedź działania Boga, który nie tylko pociesza, ale realnie odmienia to, co w nas wyschnięte, znużone, bez nadziei. Prorok mówi: „Odwagi! On sam przychodzi, by was zbawić”. To nie jest pusta obietnica. Bóg naprawdę zbliża się, aby przywracać wzrok, podnosić słabych i wprowadzać nas na drogę radości.

Psalm: Psalm jest odpowiedzią serca, które rozpoznaje Boże działanie: Pan karmi, uwalnia, leczy, podnosi, strzeże. To, co Izajasz zapowiada, psalmista widzi już jako rzeczywistość. Bóg jest wierny, nieustannie przychodzi tam, gdzie człowiek jest poraniony i potrzebujący. Dlatego wołamy: „Przybądź, o Panie, aby nas wybawić”, bo Jego obecność zawsze niesie życie.

II czytanie: Jakub zaprasza do cierpliwego serca — nie zrezygnowanego, ale czuwającego. Przyjście Pana jest bliskie nie w sensie kalendarzowym, ale dlatego, że On już działa w naszym życiu, jak deszcz, który powoli rodzi plon. Cierpliwość to otwarte oczy, które potrafią rozpoznać Boże działanie, zanim stanie się ono w pełni widoczne.

Ewangelia: Jezus odpowiada uczniom Jana nie teorią, ale faktami: „Niewidomi widzą, chromi chodzą, ubogim głosi się Ewangelię”. Oto znak, że Bóg naprawdę przyszedł. W Jezusie spełniają się proroctwa Izajasza. Jednocześnie Chrystus zaprasza: „Błogosławiony ten, kto nie zwątpi we Mnie”. To znaczy: szczęśliwy ten, kto potrafi dostrzec Boże działanie nawet wtedy, gdy Ono nie wypełnia naszych oczekiwań.

xmc

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 35, 1-6a. 10

Sam Bóg przyjdzie, aby nas zbawić

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Niech się rozwesela pustynia i spieczona ziemia, niech się raduje step i niech rozkwitnie! Niech wyda kwiaty jak lilie polne, niech się rozraduje, skacząc i wykrzykując z uciechy. Chwałę Libanu ją obdarzono, ozdobą Karmelu i Szaronu. Oni zobaczą chwałę Pana, wspaniałość naszego Boga. Pokrzepcie ręce osłabłe, wzmocnijcie kolana omdlałe! Powiedzcie małodusznym: «Odwagi! Nie bójcie się! Oto wasz Bóg, oto pomsta; przychodzi Boża odpłata; On sam przychodzi, by was zbawił». Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleni i język niemych wesoło wykrzyknie. Odkupieni przez Pana powrócą, przybędą na Syjon z radosnym śpiewem, ze szczęściem wiecznym na czołach; osiągną radość i szczęście, ustąpi smutek i wzdychanie.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSYJNY

Ps 146 (145), 6c-7. 8-9a. 9b-10 (R.: por. Iz 35, 4)

Przybądź, o Panie, aby nas wybawić.

Bóg wiary dochowuje na wieki, *
uciśnionym wymierza sprawiedliwość,
chlebem karmi głodnych, *
wypuszcza na wolność uwięzionych.

Przybądź, o Panie, aby nas wybawić.

Pan przywraca wzrok ociemniałym, *
Pan dźwiga poniżonych.
Pan kocha sprawiedliwych, *
Pan strzeże przybyszów.

Przybądź, o Panie, aby nas wybawić.

Ochronia sierotę i wdowę, *
lecz występnych kieruje na bezdroża.
Pan króluje na wieki, *
Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia.

Przybądź, o Panie, aby nas wybawić.

DRUGIE CZYTANIE

Jk 5, 7-10

Przyjście Pana jest już bliskie

Czytanie z Listu Świętego Jakuba Apostoła

Trwajcie cierpliwie, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik czeka wytrwale na cenny plon ziemi, dopóki nie spadnie deszcz wczesny i późny. Tak i wy bądźcie cierpliwi i umacniajcie serca wasz, bo przyjście Pana jest już bliskie. Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego, byście nie podpadli pod sąd. Oto Sędzia stoi przed drzwiami. Za przykład wytrwałości i cierpliwości weźcie, bracia, proroków, którzy przemawiali i imię Pańskie.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Iz 61, 1

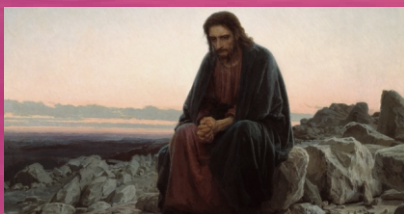
Alleluja, alleluja, alleluja.

Duch Pański nade mną,
posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.

Alleluja, alleluja, alleluja.

CZY WIESZ, ŻE...?

Czy wiesz, że... pustynia w Biblii ma szeroką symbolikę i ogromne znaczenie? Była miejscem nieprzyjaznym dla ludzi, wiązała się z głodem, niebezpieczeństwem i nędzą. Dla Narodu Wybranego była związana z czterdziestoletnią wędrówką, która była karą i czasem oczyszczenia oraz odnowienia. Ale ma też ona swoją pozytywną symbolikę. W Biblii można wyczuć pewną tęsknotę za koczowniczym i pasterskim trybem życia — czasami, kiedy Bóg był jedynym pasterzem Izraela. Pustynia postrzegana jest również jako miejsce odnowy duchowej, gdzie wiele postaci biblijnych ucieka i spotyka Boga. Sam Jezus, w poszukiwaniu samotności, często się tam modli.

zk

EWANGELIA

Mt 11, 2-11

Na Chrystusie spełniają się prorocтва

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy Jan usłyszał w więzieniu o czynach Chrystusa, posłał swoich uczniów z zapytaniem: «Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?» Jezus im odpowiedział: «Idźcie i poznajcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie: niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię. A błogosławiony jest ten, kto nie zwątpi we Mnie». Gdy oni odchodzili, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: «Co wysłicie obejrzeć na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze? Ale co wysłicie zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w domach królewskich są ci, którzy miękkie szaty noszą. Po co więc wysłicie? Zobaczyć proroka? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: „Oto Ja posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby przygotował Ci drogę”. Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on».

Oto Słowo Pańskie.

Z życia Lux Cordis

Amen: Podczas ostatniego spotkania odwiedził nas święty Mikołaj i obdarował upominkami. Następnie głos zabrały wolontariuszki ze wspólnoty Salvator. Opowiedziały o swoich doświadczeniach z wyjazdów misyjnych, o głoszeniu Chrystusa dzieciom oraz dorosłym osobom niepełnosprawnym.

DA: Wczoraj odbyło się bardzo wartościowe spotkanie. Najpierw, w ramach cyklu „Bóg w moim życiu”, wysłuchaliśmy poruszającego świadectwa Oli, która opowiedziała o tym, jak podczas wymiany w Budapeszcie jej relacja z Bogiem nabrała nowej głębi. Następnie uczestniczyliśmy we wspólnotowej Mszy świętej, modląc się o światło i dobre rozeznanie powołania dla wszystkich członków wspólnoty.

WM: Na wtorkowym spotkaniu w kilkuosobowych grupkach rozważaliśmy Ewangelię z dzisiejszej niedzieli. Dzielił się swoimi przemyśleniami dotyczącymi słów, które skierował do nas Chrystus, ale także uczyliśmy się od siebie nawzajem. Po czasie owocnym dla ducha wróciliśmy do salki, żeby spędzić wspólnie czas grając w planszówki i ping-ponga. Jesteśmy szczęśliwi i wdzięczni, że nasza wspólnotowa rodzina rozrasta się!

WMM: W ramach naszego ostatniego spotkania uczestniczyliśmy we wspólnych Mikołajkach dla wszystkich wspólnot Lux Cordis. Był to czas, w którym nie brakowało śmiechu, radości i wspólnej zabawy. Spotkanie zakończyło się tradycyjnie wręcenie prezentów przez św. Mikołaja, biskupa.

ag, ad, ks, jp

